

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Prvo tromjesečje 2023.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, temelje se na riječima
Duha proroštva iz knjige Ellen G. White,
Upoznajmo Krista, Znaci vremena, Zagreb 2018.
Neka ove nadahnute i poučne misli,
uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava,
posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

7. siječnja 2023.

Otključajte riznicu!

“Meni najmanjemu od svih svetih, dana je ova milost: među poganima evanđeljem navijestiti neistraživo bogatstvo Kristovo.” (Efežanima 3,8)

U Božjoj riječi postoje bogati rudnici istine koje možemo istraživati čitavog života, a ipak shvatiti da smo tek počeli sagledavati njihove dragocjene poruke. ... Postoje neistražena bogatstva za nas. Bit će nam potrebna čitava vječnost da shvatimo veličanstvo Božje slave i slave Isusa Krista. ...

Isus je rekao: “Ako je tko žedan, neka dođe k meni i neka pije.” (Ivan 7,37 — Varaždinska Biblija) Jeste li iscrpili izvor? Ne, jer je on neiscrpan. Istog trena kada osjetite potrebu, možete piti iznova i iznova. Izvor je uvijek pun. I kada ste jednom pili s tog izvora, nećete pokušavati utoliti svoju žeđ na raspuknutim zdencima ovoga svijeta; nećete tražiti još više zadovoljstva, zabave, rasonode i veselja. Ne, jer ste pili s potoka koji napaja i Božji grad. Tada će vaša radost biti potpuna, jer će Krist biti u vama. (*Review and Herald*, 15. ožujka 1892.)

Uspostaviti sklad s Gospodinom Emanuelom — s Onim “u kome se nalazi sakriveno sve blago mudrosti i znanja”, u kojemu “stanuje stvarno sva punina božanstva” (Kološanima 2,3.9) — upoznati Ga i imati, dok se srce sve više otvara kako bi primilo Njegove osobine, upoznati Njegovu ljubav i moć, imati Kristovo neizrecivo bogatstvo, shvaćati sve više “koja je tu širina, duljina, visina i dubina, i upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznavaju; da budete ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga” (Efežanima 3,18.19) — “to je baština slugu Jahvinih, to im je pobjeda od mene — riječ je Jahvina” (Izaija 54,17). (*Misli s Gore blaženstava*, str. 35,36)

Nema potrebe da gladujemo, nema potrebe da budemo žedni dok je nebeska riznica otvorena i dan nam je ključ u ruke. Što je ključ? Vjera, koja je dar od Boga. Otključajte riznicu; uživajte u njezinim dragocjenostima. (*Review and Herald*, 15. ožujka 1892.)

14. siječnja 2023.

Tamo gdje je početak mudrosti

“Gospodnji strah početak je mudrosti a razboritost je spoznaja Presvetog.” (Izreke 9,10)

Postoji velika razlika između mogućnosti koje je Bog dao ljudima i stupnja napretka do kojeg su oni stigli. (*Review and Herald*, 25. rujna 1883.)

Božja riječ je najmoćnije sredstvo obrazovanja, najvažniji izvor znanja koji je dostupan ljudima. Razumijevanje se prilagođava veličini predmeta kojim se um bavi. Ako se bavi samo nebitnim, običnim stvarima i nikad nije uloženi iskren napor da se shvate velike i vječne istine, on postaje kržljiv i oslabljen. Upravo tu leži vrijednost Pisma u obrazovanju uma. ... Ono izravno vodi k razmišljanju o najuzvišenijim, oplemenjujućim, i najčudesnijim istinama koje su predstavljene čovječjem umu. Ono usmjerava naše misli k vječnom Autoru svih stvari. Vidimo otkriven karakter Vječnog i slušamo Njegov glas dok razgovara s patrijarsima i prorocima. Vidimo objašnjenje tajne Njegove providnosti, velikih problema koji su zaokupljali pozornost svakog znatiželjnog uma, koje uz pomoć otkrivenja ljudski intelekt u svojoj taštini želi razriješiti. Ono nam pomaže da razumijemo jednostavan ali uzvišen sustav teologije, iznoseći istine koje dijete može shvatiti, ali koje su ipak toliko dalekosežne da nadmašuju moć i najjačeg uma.

Što se detaljnije istražuje Božja riječ i bolje razumije, učenik će jasnije shvatiti da postoji nešto izvan, beskonačna mudrost, znanje i sila. ...

Ako mladi uče od nebeskog Učitelja kao što je to činio Daniel, oni će znati da je strah Gospodnji početak mudrosti. ... Oni koji se posvete Bogu i koji imaju zaštitu Njegove milosti i sve veći utjecaj Njegovog Duha, pokazivat će veće sposobnosti uma od običnog čovjeka iz svijeta. Moći će dostići najviše, najplemenitije stupnjeve svake vještine. (*Isto*)

21. siječnja 2023.

Tko može spoznati Boga?

“Možeš li dubine Božje proniknuti, dokučiti savršenstvo Svesilnoga?” (Job 11,7)

Ne možemo istraživanjem pronaći Boga, ali On nam je otkrio sebe u svojem Sinu koji je svjetlo Očeve slave i obličje Njegovе Osobe. Ako žudimo za poznavanjem Boga, moramo biti nalik na Krista. ... Živjeti čistim životom vjerom u Krista kao Spasite-lja donijet će vjerniku jasnije, uzvišenije razumijevanje Boga. ...

Vječni život je nagrada koja će se dati svima koji poštuju dva velika načela Božjeg zakona — ljubi Boga i ljubi čovjeka. Prve četiri zapovijedi određuju i potiču ljubav prema Bogu; posljednjih šest određuju ljubav prema našim bližnjima. Poslušnost ovim zapovijedima jedini je dokaz koji čovjek može priložiti da bi pokazao iskreno, spasonosno poznavanje Boga. Ljubav prema Bogu pokazuje se ljubavlju prema onima za koje je Krist umro. Obavijen stupom od oblaka, Krist je davao upute koje se tiču ove ljubavi. Jasno i glasno On je postavio načela Neba kao pravila koja Njegov izabrani narod mora poštovati u međusobnom ophođenju. Ova načela Krist je pokazao u svojem životu na Zemlji. U svojem nauku iznosio je namjere koje trebaju voditi život Njegovih sljedbenika. ...

Oni koji imaju udjela u Božjoj ljubavi prihvaćanjem istina, to će pokazati ulaganjem iskrenih, požrtvovnih napora u prenošenju poruke o Božjoj ljubavi drugima. Tako oni postaju Kristovi suradnici. Ljubav prema Bogu i jednih prema drugima sjedinjuje ih s Kristom zlatnim vezama. Njihov život povezan je s Njegovim životom u posvećenom, uzvišenom zajedništvu. ... Ovo zajedništvo čini da bogate struje Kristove ljubavi neprekidno teku u srce, a zatim dalje u ljubavi prema drugima.

Da bismo spoznali Boga, moramo imati odlike koje obilježavaju punoću Kristovog karaktera — Njegovu ljubav, razumijevanje i nesebičnost. Ove karakteristike njeguju se činjenjem ljubaznih djela s ljubaznim srcem. (*The Youth's Instructor*, 22. ožujka 1900.)

28. siječnja 2023.

Površno znanje nije dovoljno

“Njima je Bog htio saopćiti kako je bogata slava ove Tajne među poganima koja glasi: Krist, nada slave, jest među vama.” (Kološanima 1,27)

Postoje mnoge tajne u Božjoj riječi koje ne razumijemo, i mnogi od nas nađu se u kušnji da prekinu istraživanje kada su tek počeli primati malo znanja o Kristu. Kada se umu tek malo počne otkrivati božanska namjera i mi počnemo stjecati malo znanja o Božjem karakteru, postanemo zadovoljni i mislimo da smo primili sve svjetlo koje postoji za nas u Božjoj riječi. Ali Božja istina je beskonačna. S ozbiljnim naporom trebali bismo raditi u rudnicima istine otkrivajući dragocjene dragulje koji su skriveni. ... Isus je svojim učenicima dao uputu da “istražuju Pisma” (Ivan 5,39). Istraživanje podrazumijeva uspoređivanje re-tka s retkom i duhovnih stvari s duhovnim. Ne bismo trebali biti zadovoljni površnim znanjem. (*The Review and Herald*, 4. lipnja 1889.)

Mi čak ni upola ne možemo shvatiti što je sve Bog spreman učiniti za svoj narod. ... Naše molitve, pomiješane s vjerom i pokajanjem, trebaju se uzdizati k Bogu da bismo razumjeli tajne koje On želi otkriti svojim svetima. ... Ni olovka anđela ne bi mogla naslikati svu slavu koja je otkrivena u planu spasenja. Biblija nam govori kako je Krist ponio naše grijeha i uzeo naše patnje. Ovdje se otkriva kako su se milost i istina sreli na križu na Golgoti, kako su se pravednost i mir poljubili, kako bi se Kristova pravednost mogla prenijeti na palog čovjeka. Do izražaja je došla vječna mudrost, vječna pravda, vječna milost i vječna ljubav. Dubina, visina, dužina i širina ljubavi i milosti, sve preneseno znanje otkrili su se u planu spasenja. (*Isto*)

Onaj tko u srcu žudi za istinom, tko čezne za djelovanjem njezine sile na život i karakter, sigurno će je imati. Spasitelj kaže: “Blago žednima i gladnima pravednosti, jer će se nasititi!” (Matej 5,6) (*Isto*)

4. veljače 2023.

Krist vječna Riječ

“U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše kod Boga — i Riječ bijaše Bog. Ona u početku bijaše kod Boga. Sve je po njoj postalo i ništa što je postalo nije bez nje postalo.” (Ivan 1,1-3)

Krist, Riječ, jedinorođeni Božji Sin, bio je jedno s vječnim Ocem — jedne naravi, karaktera i namjere, jedino Biće koje je moglo sudjelovati u svim Božjim namjerama i savjetovanjima. “Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silini. Otac vječni, Knez mirosni.” (Izaija 9,5) “Njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena.” (Mihej 5,1) A Božji Sin o sebi kaže: “Jahve me [Mudrost] stvorio kao počelo svoga djela, kao najraniji od svojih čina, u pradoba; oblikovana sam od vječnosti ... kad je polagao temelje zemlji, bila sam kraj njega, kao graditeljica, bila u radosti, iz dana u dan, igrajući pred njim sve vrijeme.” (Izreke 8,22-30)

Otac je preko svojeg Sina sudjelovao u stvaranju svih nebeskih bića. “Jer je u njemu sve stvoreno — sve na nebu i na zemlji ... bilo prijestolja, bilo gospodstva, bilo poglavarstva, bilo vlasti, sve je stvoreno po njemu i za njega.” (Kološanima 1,16) Anđeli su Božji sluge koji odsjajuju svjetlošću koja se širi iz Njegove prisutnosti i brzo šire krila da izvrše Njegovu volju. Ali Sin, Božji Pomazanik, “otisak njegove biti”, “odsjev njegova sjaja”, “koji svemir uzdržava svojom silnom riječi”, ima vrhovnu vlast nad svima njima (Hebrejima 1,3). (*Patrijarsi i proroci*, str. 16)

Krist je Bog u najvišem smislu. ... Gospodin Isus Krist, božanski Sin Božji, postojao je od vječnosti, zasebna Osoba, ali jedno s Ocem. On je bio nenadmašiva nebeska slava. Bio je zapovjednik nebeskih vojski, i obožavani predstavnik anđela primljen je kod Oca da Mu bude s desne strane. ...

Slavna je istina da je Krist bio jedno s Ocem prije nego što su bili položeni temelji Zemlje. Ovo je svjetlo koje sjaji u tami čineći je blistavom od božanske, izvorne slave. (*Selected Messages*, sv. 1, str. 247,248)

11. veljače 2023.

Veliki Ja Jesam

“Isus im odvrati: Zaista, zaista, kažem vam, prije nego je Abraham bio, Ja Jesam.” (Ivan 8,58)

“Ja Jesam” označava vječnu prisutnost; prošlost, sadašnjost i budućnost kod Boga su iste. On vidi najudaljenije događaje iz prošlosti i najdalju budućnost toliko jasno kao što mi vidimo one stvari koje nestaju svakog dana. Mi ne znamo što je pred nama, a kad bismo i znali, to ne bi doprinijelo našoj vječnoj dobrobiti. Bog nam daje priliku da pokažemo vjeru i povjerenje u velikog Ja Jesam. ... Naš Spasitelj kaže: “Abraham, otac vaš, treptio je od radosti u želji da vidi moj Dan. Vidio ga je i obradovao se.” (Ivan 8,56) Tisuću petsto godina prije nego što je Krist skinuo svoje vladarsko ruho, svoju kraljevsku krunu i napustio položaj časti na nebeskim sudovima, preuzeo ljudsko obličje i hodao kao čovjek među sinovima čovječjim, Abraham je vidio Njegov dan i bilo mu je drago. “Tada mu rekoše Židovi: Nije ti ni pedeset godina, a vidio si Abrahama! Isus im odvrati: Zaista, zaista, kažem vam, prije nego je Abraham bio, Ja Jesam.” (redci 57,58)

Krist je upotrijebio veličanstveno Božje ime koje je bilo dano Mojsiju da bi izrazio misao o vječnoj prisutnosti (vidi Izlazak 3,14). Izaija je isto tako vidio Krista, i njegove proročke riječi pune su značenja. On kaže: “Jer dijete nam se rodilo, sina do bismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni.” (Izaija 9,5) Govoreći preko njega, Gospodin kaže: “Jer sam ja Jahve, Bog tvoj, Svetac Izraelov, tvoj spasitelj. ... Ne boj se, jer ja sam s tobom. ... Ja, ja sam Jahve, osim mene nema spasitelja. ... Vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, a ja sam Bog od vječnosti — ja jesam! ... Ja sam Jahve, Svetac vaš, stvoritelj Izraelov, kralj vaš.” (Izaija 43,1-15) ... Kad je Isus došao na Zemlju, ovako se predstavio: “Ja sam put, istina i život. ... Nitko ne dolazi k ocu osim po meni.” (Ivan 14,6) (*Letter 119, 1895.*)

18. veljače 2023.

Suradnici u stvaranju

“I reče Bog: ‘Načinimo čovjeka na svoju sliku.’ ... Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.” (Postanak 1,26.27)

Nakon stvaranja Zemlje i životinja na njoj, Otac i Sin ispunili su svoju namjeru koja je bila osmišljena prije pada Sotone, da stvore čovjeka na svoju sliku. Zajedno su stvarali Zemlju i sva živa bića na njoj. I sada je Bog rekao svojem Sinu: “Načinimo čovjeka na svoju sliku.” (*The Story of Redemption*, str. 20,21)

Adam i Eva izišli su iz ruke svojeg Stvoritelja savršeni u tjelesnom, umnom i duhovnom pogledu. Bog ih je postavio u vrt i okružio ih svime što je lijepo, privlačno oku i onim što je zadovoljavalo njihove tjelesne potrebe. ...

Sveti par gledao je na prirodu kao na sliku nenadmašne ljepote. Smeđa zemlja bila je odjevena u tepih žive zelene boje, obogaćena bezbrojnim vrstama cvijeća koje se samo razmnožavalo i obnavljalo. Grmlje, cvijeće i vijugave vinove loze dražili su osjetila svojom ljepotom i mirisom. Mnoge vrste visokog drveća davale su rod svake vrste divnog okusa. ...

Adam i Eva mogli su prepoznati Božje umijeće i slavu u svakoj vladi trave i svakom grmu i cvijetu. Prirodna ljepota koja ih je okruživala kao ogledalo je odražavala mudrost, veličanstvo i ljubav njihovog nebeskog Oca. I njihove pjesme ljubavi i hvale slatko i s poštovanjem uzdizale su se do Neba u skladu s pjesmama uzvišenih anđela i s radosnim pticama koje su bezbrižno skladale svoju glazbu. Nigdje nije bilo bolesti, propadanja ni smrti. Život, život je bio u svemu gdje god bi se oko zaustavilo. Sve je bilo bogato životom. ...

Adam je mogao razmišljati o tome da je stvoren na Božju sliku, postati kao On u pravednosti i svetosti. Njegov um bio je sposoban za neprekidno napredovanje, unapređivanje, razmišljanje i plemenito uzdizanje jer je Bog bio njegov učitelj, a anđeli su bili njegovi prijatelji. (*The Review and Herald*, 24. veljače 1874.)

25. veljače 2023.

Tužan dan za svemir

“Zato kao što po jednome čovjeku uđe u svijet grijeh, i po grijehu smrt, i tako smrt prijede na sve ljude, jer svi sa-griješite.” (Rimljanima 5,12 — Šarić)

Kada su naši praroditelji bili smješteni u prelijepi Edenski vrt, bili su iskušani u svojoj odanosti Bogu. Mogli su izabrati službu Bogu ili se neposlušnošću priključiti neprijatelju Boga i ljudi. ... Ako odbace Božje zapovijedi i poslušaju Sotonin glas, dok je govorio preko zmije, ne samo što će prepustiti svoje pravo na Eden, nego i na sam život. (*Bible Echo*, 24. srpnja 1899.)

Prva velika moralna lekcija koja je dana Adamu bila je u vezi s poricanjem. U njegove ruke bilo je stavljeno pravo na upravljanje. Tu je trebalo djelovati prosuđivanje, razum i savjest. ... Smjeli su uzimati sa svakog stabla u Vrtu osim jednog. Postojala je samo jedna jedina zabrana. Zabranjeno stablo bilo je podjednako privlačno i lijepo kao i svako drugo stablo u Vrtu. Zvalo se stablo spoznaje, jer uzimanjem s tog stabla, za koje je Bog rekao “da nisi jeo” (Postanak 2,17), dobili bi spoznaju grijeha, iskustvo neposlušnosti. (*Review and Herald*, 24. veljače 1874.)

S kakvim je napregnutim zanimanjem cijeli svemir gledao sukob koji je trebao odrediti položaj Adama i Eve! Kako su pomno anđeli slušali riječi Sotone, uzročnika grijeha, dok je on ... nastojao poništiti utjecaj Božjeg zakona svojim pokvarenim objašnjavanjem! Kako su napeto svi promatrali hoće li sveti par biti zaveden kušnjom i pokoriti se njegovoj vještini zavodjenja! Pitali su se: Hoće li sveti par prenijeti svoju vjeru i ljubav s Oca i Sina na Sotonu? Hoće li prihvatiti njegove laži kao istinu? (*S.D.A. Bible Commentary*, sv. 1, str. 1083)

Adam i Eva uvjerali su sami sebe da od tako malih sitnica kao što je jedenje zabranjenog voća, ne mogu nastati tako užasne posljedice kao što je Bog objavio. Ali ova sitnica bila je grijeh, kršenje Božjeg nepromjenjivog i svetog Zakona, i to je otvorilo brane smrti i nezamislivog jada u svijetu. ... Ne gledajmo na grijeh kao na nešto beznačajno. (*Review and Herald*, 27. ožujka 1888.)

4. ožujka 2023.

Tajna grijeha

“Ti bijaše kerub pomazan da zaklanja — ta ja sam te postavio! ... Ti savršen bješe na putima svojim od dana kada si stvoren, dok se u tebi ne nade bezakonje.” (Ezekiel 28,14.15 — Varaždinska Biblija)

Nemoguće je objasniti podrijetlo grijeha i razlog za njegovo postojanje. Ali dosta je toga poznato o podrijetlu i sudbini grijeha, da bi se u cijelosti pokazala Božja pravednost i milostivost u svim Njegovim postupcima prema zlu. Sveto pismo ništa ne uči jasnije od toga da Bog ni u čemu nije odgovoran za pojavu grijeha. ... Grijeh je uljez za čije se postojanje ne može navesti razlog. On je tajanstven, neobjašnjiv i opravdati ga značilo bi braniti ga. Kad bi ga se moglo opravdati ili pokazati razlog za njegovo postojanje, on bi prestao biti grijehom. Jedina definicija grijeha iznesena je u Božjoj riječi: grijeh je “kršenje Zakona” (1. Ivanova 3,4); to je djelovanje načela suprotnog velikom Zakonu ljubavi koji je temelj božanske vladavine. (*Velika borba*, str. 389)

Grijeh je potekao iz sebičnosti. Lucifer, kerub zaklanjač, želio je biti prvi na Nebu. On je želio zavladati nebeskim bićima, odvojiti ih od njihovog Stvoritelja i zadobiti njihovu vjernost. ... Tako je obmanuo anđele. Tako je prevario ljude. Naveo ih je da posumnjaju u Božju riječ i izgube povjerenje u Njegovu dobrotu. ... Tako je naveo ljude da mu se pridruže u pobuni protiv Boga, i noć prokletstva spustila se na svijet. (*Isusov život*, str. 9)

Grijeh se pojavio u savršenom svemiru. ... Razlog za njegov nastanak i razvoj nikad nije objašnjen i nikad ne može biti objašnjen, čak ni u posljednjem velikom danu kada će zasjesti sud i knjige se otvoriti. ... Tog dana bit će jasno svima da ne postoji, niti je ikad postojao neki razlog za grijeh. Na posljednjem suđenju Sotoni, njegovim anđelima i svim ljudima koji su se na kraju poistovjetili s njim kao prijestupnikom Božjeg zakona, svaka usta će ušutjeti. Kada sudionici pobune, od prvog velikog pobunjenika do posljednjeg grešnika, budu upitani zašto su prekršili Božji zakon, oni će ostati nijemi. Neće moći dati nikakav odgovor. (*Sings of Times*, 28. travnja 1890.)

11. ožujka 2023.

Božansko neprijateljstvo u duši

“Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.” (Postanak 3,15)

Adam i Eva stajali su kao prijestupnici pred svojim Bogom čekajući presudu koju je izazvao prijestup. Ali prije nego što čuju o trnju i korovu, tuzi i stradanju koji će biti njihova plaća, i o prahu u koji će se vratiti, oni slušaju riječi koje im pružaju nadu. Iako će morati patiti ... mogu gledati unaprijed na konačnu pobjedu.

Bog objavljuje: “Neprijateljstvo ja zamećem.” Ovo neprijateljstvo je natprirodno, nije prirodno stečeno. Kada je čovjek sagriješio, njegova je narav postala zla i on je bio u skladu, a ne u suprotnosti sa Sotonom. Lukavi uzurpator, nakon što je uspio zavesti naše praroditelje kao što je to učinio i s anđelima, računao je na njihovu odanost i suradnju u svim svojim potphvatima uperenim protiv Neba. ... Ali kada je Sotona čuo da će ženino potomstvo stati zmiji na glavu, znao je da iako je uspio pokvariti ljudsku narav ... ipak nekim tajanstvenim procesom Bog će povratiti čovjeku njegovu izgublenu moć i omogućiti mu da odolijeva i pobijedi njegovog osvajača.

Milost koju Krist ugrađuje u dušu stvara neprijateljstvo prema Sotoni. Bez ove milosti čovjek bi ostao Sotonin zarobljenik, sluga koji je uvijek spreman raditi ono što mu se kaže. Ovo novo načelo u duši stvara sukob tamo gdje je prije bio mir. Sila koju Krist pruža omogućava čovjeku da se odupre tiraninu i uzurpatoru. Kada god vidimo čovjeka kako mrzi grijeh umjesto da ga voli, kada odolijeva i pobjeđuje one slasti koje su prevladavale u njemu, vidi se na djelu načelo koji je potpuno dano odozgo. Duh Sveti mora se neprekidno davati čovjeku ili se on ni na koji način neće moći oduprijeti silama tame. (*Review and Herald*, 18. srpnja 1882.)

Imamo pravo reći: U sili Isusa Krista ja ću biti pobjednik. (*Manuscript Release 31*, 1911.)

18. ožujka 2023.

Zvijezda nade

“Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!” (Ivan 1,29)

Palom čovjeku otkriven je plan vječne žrtve kojom je omogućeno spasenje. Ništa osim smrti Božjeg dragog Sina nije moglo otkupiti čovjekov grijeh, i Adam se divio Božjoj dobroti što je osigurao takav otkup za grešnika. Zahvaljujući Božjoj ljubavi, zvijezda nade obasjala je užasnu budućnost koja se prostirala pred grešnikom. Putem žrtvovanja i sustava prinosa, Kristova smrt stalno je trebala biti pred očima krivog čovjeka kako bi mogao bolje razumjeti narav grijeha, posljedice prijestupa i veličinu božanske žrtve. Da nije bilo grijeha, čovjek nikada ne bi iskusio smrt. Ali ubijanjem nevine žrtve vlastitom rukom, vidio je rodove grijeha — smrt Božjeg Sina umjesto njega. On vidi nepromjenjivost Zakona koji je prekršio i priznaje svoj grijeh; oslanja se na zasluge Božjeg Jaganjca. ...

Time što je postao čovjekova zamjena, time što je ponio prokletstvo koje je trebalo pasti na čovjeka, Krist se zavjetovao da će umjesto čovječanstva održati svetim i uzdignuti čast Zakona svojeg Oca. ... Bog je svijet dao u ruke Kristu kako bi On u potpunosti mogao opravdati zahtjeve Zakona i pokazati svetost svakog načela. (*Signs of the Times*, 20. veljače 1893.)

Žrtvovanje životinja pretkazivalo je bezgrešnu žrtvu Božjeg dragog Sina i ukazivalo na Njegovu smrt na križu. Ali u trenutku raspeća lik je susreo protulik i sustav žrtvovanja time je prestao. ...

Božji Sin je središte velikog plana otkupljenja koji pokriva sve prijestupe. On je „Janje, koje je žrtvovano od postanja svijeta“ (Otkrivenje 13,8 — Šarić). On je Otkupitelj Adamovih palih sinova i kćeri tijekom svih godina kušnji čovječanstva. “Spasjenja nema ni po jednom drugom, jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima po kojem nam se treba spasiti.” (Djela 4,12) (*Isto*)

25. veljače 2023.

Otkriven Božji karakter

“Ali Bog pokaza svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas.” (Rimljanima 5,8)

Čovjekov pad sa svim njegovim posljedicama nije prošao nezamiječeno kod Svemogućega. Otkupljenje nije bilo posljedica, plan donesen nakon Adamovog pada, nego vječna namjera provedena da bi se omogućio blagoslov ne samo za ovaj atom koji je naš svijet, nego i za dobro svih svjetova koje je Bog stvorio. ... Kada je čovjek sagriješio, čitavo Nebo bilo je ispunjeno tugom. ... Izvan sklada s Božjom naravi, pod nepopustljivim stepama Njegovog Zakona, pred ljudskim rodom stajalo je samo uništenje. Budući da je božanski Zakon podjednako nepromjenjiv kao i Božji karakter, za čovjeka ne bi bilo nikakve nade kad ne bi postojao neki način da se njegovi grijesi mogu oprostiti, njegova narav i njegov duh obnoviti da odražava Božje obličje. Božanska ljubav osmislila je takav plan. ...

Tijekom stvaranja Krist je bio s Bogom. On je bio jedno s Bogom, jednak s Njim. Samo On, čovjekov Stvoritelj, mogao je biti njegov Spasitelj. Nijedan nebeski anđeo ne bi mogao otkriti Oca grešniku i ponovno ga osvojiti za vjernost Bogu. Ali Krist je mogao pokazati Očevu ljubav jer je Bog bio u Njemu i tako je pomirio svijet sa sobom. Krist je mogao biti “posrednik” između svetog Boga i izgubljenog čovječanstva, jedini koji “ruke svoje stavi na nas dvojicu” (Job 9,33). ... On je ponudio da na sebe uzme krivnju i sramotu za grijeh — grijeh koji je toliko uvredljiv za Boga da bi bilo potrebno odvajanje od Njegovog Oca. Krist se ponudio da dosegne dubine čovječjeg poniženja i jada, i dovede dušu koja se kaje i vjeruje u sklad s Bogom. Krist, Janje zaklano od postanka svijeta, ponudio je sebe kao žrtvu i zamjenu za pale Adamove sinove. (*Signs of the Times*, 13. veljače 1893.)

Preko stvaranja i otkupljenja, preko prirode i Krista, otkriva se slava božanskog karaktera. Čudesnim pokazivanjem ljubavi davanjem “svoga jedinorođenog Sina” ... Božji karakter otkrio se stanovnicima svemira. (*Isto*)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com